

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan een schending van artikel 24 van Verordening (EG) nr. 73/2009⁽¹⁾ en artikel 71 van Verordening (EG) nr. 1122/2009⁽²⁾ door in strijd met deze bepalingen te concluderen dat het Nederlandse sanctiesysteem te mild is.
2. Tweede middel, ontleend aan een schending van artikelen 3, 4 en 5 van Verordening (EG) nr. 73/2009 door in strijd met deze bepalingen en in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel te concluderen dat Nederland een onvolledige controle heeft uitgevoerd voor beheerseis 8 („RBE”) zoals vastgesteld in bijlage II van Verordening (EG) nr. 73/2009. Verzoekster voert aan dat de Commissie ten onrechte van mening is dat het Nederlandse sanctiestelsel niet voldoet aan alle eisen van Verordening (EG) nr. 21/2004⁽³⁾ en van artikelen 3, 4 en 5 van Verordening (EG) nr. 73/2009.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad van 19 januari 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 247/2006, (EG) nr. 378/2007 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1782/2003 (PB L 30, blz. 16).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1122/2009 van de Commissie van 30 november 2009 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad wat betreft de randvoorwaarden, de modulatie en het geïntegreerd beheers- en controlesysteem in het kader van de bij die verordening ingestelde regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers en ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad wat betreft de randvoorwaarden in het kader van de steunregeling voor de wijnsector (PB L 316, blz. 65).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 21/2004 van de Raad van 17 december 2003 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1782/2003 en de Richtlijnen 92/102/EEG en 64/432/EEG (PB 2004 L 5, blz. 8).

Beroep ingesteld op 1 september 2015 — Spanje/Commissie

(Zaak T-502/15)

(2015/C 346/41)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: L. Banciella Rodríguez-Miñón)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— gedeeltelijke nietigverklaring van het uitvoeringsbesluit van de Commissie van 22 juni 2015 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (Elfpo), voor zover het betrekking heeft op het Koninkrijk Spanje;

— verwijzing van de Europese Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

Met betrekking tot de autonome regio Catalonië:

1. De opgelegde forfaitaire correctie van 609 337,80 EUR netto en de gehanteerde berekeningswijze verdragen zich niet met artikel 31, lid 2, van verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad van 21 juni 2005 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, de in document VI/5330/97 van de Commissie van 23 december 1997 opgenomen richtsnoeren (betreffende de berekening van de financiële consequenties bij de voorbereiding van het besluit tot goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie) en document AGRI-64043-2005 (*Communication from the Commission, on how the Commission intends in the context of the EAGGF-Guarantee clearance procedure to handle shortcomings in the context of cross-compliance control system implemented by the Member State*) omdat er geen aanleiding bestaat om gebruik te maken van een forfaitaire berekening, aangezien het Koninkrijk Spanje het daadwerkelijke risico voor het fonds nauwkeurig in kaart heeft gebracht. De door de Commissie toegepaste correctie is niet alleen onjuist, maar ook onevenredig en niet gerechtvaardigd.
2. De omstandigheid dat naast een algemene forfaitair berekende correctie van 2 % ook nog een specifieke correctie van 609 337,80 EUR wordt opgelegd, en de gehanteerde berekeningswijze verdragen zich niet met artikel 31, lid 2, van verordening nr. 1290/2005 van de Raad en de documenten van de Commissie met richtsnoeren betreffende de berekening van financiële correcties omdat voor één en dezelfde inbreuk niet tegelijkertijd en naast elkaar twee berekeningswijzen mogen worden gebruikt. Dat is niet alleen juridisch inconsistent, maar ook volstrekt onevenredig en niet gerechtvaardigd.
3. De voor aanvraagjaar 2009, begrotingsjaren 2011 en 2012, opgelegde correctie is in strijd met artikel 31, lid 4, van verordening nr. 1290/2005, levert schending op van het beginsel van loyale samenwerking en heeft tot gevolg dat het Koninkrijk Spanje geen verweer kan voeren, aangezien de Commissie de financiële correctie ten onrechte zodanig heeft uitgebreid dat deze correctie betrekking heeft op een periode na de vierentwintig maanden vóór de gedane kennisgeving, terwijl het voorts zo is dat het Koninkrijk Spanje de tekortkomingen had weggewerkt.

Met betrekking tot de autonome regio Canarische Eilanden:

4. De opgelegde forfaitaire correctie van 1 689 689,03 EUR en de gehanteerde berekeningswijze verdragen zich niet met artikel 31, lid 2, van verordening nr. 1290/2005 en de in document AGRI/D/40474/2010-REV 1 van de Commissie opgenomen richtsnoeren.
-